

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΦΡΟΝΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ. — Συνδρομὴ προσληρωθεὶς στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ω' τοποίησει. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφευξις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν ἀλλοδαπὴς ἐφημερίδας. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρον

Ἀθῆναι. 6 Ἰουλίου 1884

Ἄριθ. 126+1

Παιδονομία.

Ἐγὼ σὰς τὸ εἶπα πρὸ πολλοῦ πῶς εἶνε ἀνάγκη νὰ συστηθῆ καὶ ἐδῶ μιὰ ἀστυνομία γιὰ τὰ παιδιά, ὅπως καὶ στὴ Πατρα εἶνε.

Εἶνε μερικὰ ζητήματα ποῦ ἀπὸ μιᾶς καὶ ἀρχῆς περιφρονῶνται ὡς τυποτένια. Σοῦ λέει ὁ ἄλλος, ὄχ ἀδερφε, δὲν βλέπομε τὰ χάλια μας μόνον θέλομε καὶ παιδονομίας.

Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι καὶ αἱ ἀρχαῖοι προσπάτορές μας εἶχαν πάντοτε παιδονόμους ὡς καθὼς καὶ τὸ μέγα βασιλεῖο τῆς Περσίας. Στὴ Σπάρτη ἡ νέσι, ὡς καθὼς καὶ ἄλλοτε, εἶπαμε, ἀμα ποῦ περνοῦσαν οἱ μεγαλείτεροί τους ἀπὸ μπροστὰ ἐστεκότανε σὲ προσοχὴ σὰν στρατιῶτες καὶ τὰ χέρια κάτω, καθε δὲ ἡλικιωμένος πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τιμωρᾷ τὸ παιδί ὅπως ἤθελε τοῦ ἄλλου πολίτη χωρὶς νὰ ἔχη ἐκεῖνος δικαίωμα νὰ τοῦ γυρέψῃ ἐξηγήσεις.

Ἐδῶ στὴν Ἀθήνα ἦτανε ὑποχρεωμένος κάθε ἄνδρας νὰ ἔχη ἕνα νέον ἐρωμένον, νέον, ἀλλὰ μὴ παραξηγήσετε τὴν λέξι, ἐρωμένος ἐλέγετο, ἐκεῖνος ὁ ἄνδρας εἰς τὴν προστασία τοῦ ὀπίου ἐθέτετο ἕνας νέος, αὐτὸς ἦτανε σὰν κηδεμόνας του καὶ τὸν ἐπέβλεπε παντοῦ ὅπου καὶ ἂν πῆγαινε.

Στὴν Περσίᾳ οἱ νέσι δὲν εἶχαν τὸ δικαίωμα οὔτε τὴν μίζα τους νὰ βγάνουν μπροστὰ στοὺς γέροντας καὶ οὔτε νὰ κατουρήσουν στοὺς δρόμους.

Τώρα βλέπομε κάτι δεκαχρονίτικα μωρὰ νὰ σταματοῦν στὸ δρόμον τοῦ; λευκογένειους ἄνθρώπους καὶ νὰ τοὺς λέν με τὴν μεγαλείτερη ἀδιαντροπία:—Τὴ φωτιά σου. Ἀλλὰ ὅμοια ζώφια νὰ καπνίζον στα θέατρα ποῦρα ἔχοντας τὸ ἕνα πόδι ἀπάνω σιὸ ἄλλο σὰν πρίγκηπες τοῦ Σαβελοῦλ, ἐνῶ στὸ πλάϊ τους βλέπουνε κάτι στριφτομουστακάδες καὶ στραβοκαπελάδες νὰ τὰ ἔχουν ἀγκαλιὰ σὰν κοριτσάκια.

Κάθε μέρα χάνομε τὰ παιδιά ἀπὸ τὰ σπίτια μας καὶ ποῦ τὰ βρίσκομε; Ἀλλὰ στα Σπώλια, ἄλλα στῆς ρεματαριάς καὶ ἄλλα στὸ Σχιττό καὶ μᾶς ἔρχονται στα σπίτια ὑστερα ἀπὸ πέντε ἕξ μέρκις, ἀφοῦ μᾶς κάνουν καὶ ξεθεονόμαστε νὰ τὰ γυρεύομε καὶ νὰ πᾶσχωμε τόσαις ζημίαις ἀρίνοντας τῆς δουλειᾶς μας.

Ἐγὼ, μεγάλη ὑπόληψι στὸν γυμνασιάρχη τοῦ Περαιᾶ κ.

Κρέμο δὲν ἔγω, ἀλλὰ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ τὸν ὑποληψῶ τώρα ποῦ εἶδα πῶς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία γιὰ νὰ γίνῃ ἡ παιδονομία στὸν Περαιᾶ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τεθῆ πρὸ πάντων στὴν Ἀθήνα, διότι πᾶνε νὰ χάσωμε τὰ παιδιά μας.

Ἐγὼ καυχῶμαι ὅτι εἶχα τέσσερους θεῖους παιδονόμους καὶ γι' αὐτὸ βγήκα, χωρὶς νὰ μάθω πολλὰ γράμματα, ἐντιμολογίτης, γιὰτὶ πᾶντιμα δὲν μποροῦσα νὰ κάνω χωρὶς νὰ τὰ μάθουν. Ἄν δὲν εἶχα αὐτὴ τὴν συγκεκριμένη παιδονομία, Κύριος οἶδε, τί τέρας καὶ τί λυποδύτης θὰ ἦμουνα σήμερα.

Ρίξτε ἕνα βλέμμα στὸ σχολεῖο τῶν ἀπόρων παιδῶν, καὶ δῆτε πόσα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἔφερε, πόσα πρόφην λουστραρικά ἔγιναν σήμερα ἐντιμοὶ νοικοκυραῖοι, καὶ τί ἄλλο εἶναι τὸ σχολεῖο τῶν ἀπόρων παιδῶν τοῦ συλλόγου Παρρασοῦ παρὰ μιὰ καθαρὴ παιδονομία;

Δὲν εἶναι ἀνάγκη, κ. Τρικυπῆ νὰ βάζῃς στολαῖς στα παιδαρέλια μας; τῶν γυμνασίων, καὶ νὰ τὰ γυμνάζῃς τὸ ἐνδὺ καὶ με μπυχιονέτα ποῦ δὲν μποροῦν νὰ τὴν σηκώσουν ἀλλὰ νὰ μᾶς τὰ προστατεύῃς ἀπὸ τὴν διαφθορὰ τὴν φαύλοτητα καὶ ἐξαχρείωσι.

Θέλεις στρατό; Ἴδου οἱ φοιτηταὶ ποῦ εἶναι 2,600, ὅσο δηλαδὴ στρατὸ δὲν ἔχεις στὴν Ἀθήνα. ὦπλισέ τους καὶ γυμνάσε τους ὑποχρεωτικῶς νὰ τοὺς φορέῃς ἰδιαιτερές στολαῖς ὅπως φοροῦν ὅλοι οἱ φοιτηταὶ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης. Δύο χιλιάδες, ἑξακόσιοι ἄνδρες εἶναι ἕνας ὀλόκληρος στρατός, γιὰτὶ δὲν τοὺς ὀπλίζεις;

Γιατί; Γιατί σοῦ πᾶσι, ζεῖντε πρίτες.

Ὁ Ἀριστογείτων

Καρτεσίου εἶναι ἕνας νέος παράλυτος, τὰ ποδάρια του εἶναι ἀπὸ πίσω γυρισμένα καὶ περπατᾷ με τὰ δεκανίκια· αἱ, αὐτὸν τὸν πιάσαν προχτές οἱ χωροφύλακες καὶ σούρνοντά; τον τὸν πῆγαν στὸ φρουραρχεῖο γιὰ νὰ ὀρκισθῆ νὰ ὑπηρετήσῃ με τὰ δεκανίκια, τὴν πατρίδα καὶ τὸν βασιλέα. Ἐνῶ τὴν ὥρα ποῦ τὸν ὤρκιζαν τὸν κρατοῦσαν δυὸ γιὰτὶ δὲν μποροῦσε νὰ σταθῆ. Ἐνα ἄλλο πάλι ἑπτὰ χρονῶν παιδάκι ἀπὸ τὸ Ἄργος ὁ Γεώρ. I. Κολιγκιόνης; τὸ τσάκωσαν καὶ τὸ ὤρκισαν γιὰ κληροῦχο, ἐνῶ ἐκεῖνο ἐκλαίγει.

Μωρὲ δὲν ντρέπεστε λιγάκι με πιασμένους χειροπόδαρα καὶ

με παιδιά του βυζού θα κάνετε στρατό; Μά και θηρία κακομοίριδες αν ήσαστε πάλι θα είχατε λίγη εύσπλαχνία άπάνω σας. Σεις πλέον καταντήσατε από ανθρώπους άνθρωποιόμορα τέρατα. Όλα όσα θα πάτε να ευαριστείτε και το γερντοκομείο για να συμπληρώσετε τον στρατό τον διαβόητο του Τρικούπη με τον όποιον θα πάρη την Πόλι. Φτού να πάρη ο διάβολος το κουβέρνο πούχομε.

Μās

γράφουν να συμβουλευόμαστε λέει τον μπάρμπα-Γιάννη, και τον μπάρμπα Νικόλα να ντραπούν, παύ είναι 70 χρονών άνθρωποι και προχτές γυρίζαν ως το πρωί στις μπουκαριές αφήσαντες της οικογένειάς τους έρημεις. Μάλιστα, ευχαρίστως θα του δίνανε μια συμβουλή, αλλά 70 χρονών πλέον άνθρωποι πέρνουν από συμβουλούς; Αυτόι άπομωραθήκανε και ο Θεός πλέον ως τους δώση ή καλή φώτησι, ή καλή ψυχή. Ξέχασαν δέν είναι 70 αλλά 72 χρονών. Γιατί τάχα να τους άδικήσωμε τους ανθρώπους και να τους φάμε δυο χρόνια, άφου ώ, τώρα δέν τους έφαγε ο χάρος ούτε ένα. Άμην ο χρόνος να μη τους βρῆ. Ξεκουτιάριδες.

Οί μαθητάι

του πρώτου γυμνασίου προβιβασμένοι και άπροβιβάστοι μās γράφουν να γράψωμε έρθά κορτά ότι έχουν κατá συνέχεια τον καθηγητή τους Σ. Βάσση, και τον λόγο θα μās τον πούνε έπειτα. Βλέπετε, κύριοι πού κατάντησε ή καλή μας νεολαία; Να βρίζη γονείς και διδασκάλους. Φαντασθήτε τί είδος πολίτες θα βγούν αυτοί αύριο όταν μεγαλώσουν. Ω χάλια.

Κύριε

Θεόδωρε Πύργε ύπαστούνε του τρίτου τμήμα, πάλι παράπονα έχουν εναντίον σου, ότι κρατās τους ανθρώπους τρεις μέραις άδικα. Μās γράφουν και κάτι άλλα τα όποια είναι εκτός του προκειμένου, αν και ήναι μέσα. Άπόλα άδερφε τους πολίτας, εκτός αν ήναι λαποδύτες γιατί μ' αútαις της κάψης πού κάνει, μπορεί να σκάση κανέναν και να τον πάρης για το τίποτα στον λαιμό σου. Σχηματίσ' σου τώρα θα διορθώσης το ρωμαιο; Άστο να ρημάξη το κερατόπιστο καθώς το κατάντησαν οι τρανοί. Θα μās πῆς, ότι άπό φόβο σκασίματος δέν έχουν φόβο, γιατί τους βάλλεις στο φρέσκο. Σ' αυτό πλέον μās βουλώνεις το στόμα. Άλλά για να σε καθίσωμε έσένα μια μέρα μέσα σ' αυτό το φρέσκο να δούμε σκάσεις ή όχι;

Κύριε

παπᾶ Πέτρο πού είσαι στο Νεκροταφείο του Περαιά. Πολλοίς πανταχούσαις μου έτεράληξαν εναντίον σου και κάμμια δέν έτυχε ως τώρα να περάση στον τύπο άλλα σήμερα έτυχε κατá διαβόλου τύχη να έρθη και ή άραδα σου.

Τό λοιπόν, κύριε με το καλιπάρι, σε κατηγορούν ότι έθαψες παρουσία του Δεσπότη ένα γούμενό σε ένα λάκκο πού έζήγη από πάνω από το χῶμα και ή κάσα του, εις τρόπον ώτε θωμολόγησε όλο το νεκροταφείο, ως πού σούκανε παρτήρησι με αυτοψία και ή αστυνομία, και ακόμα ότι γύρευες από την κυρία Άγγελοπούλου συγγενή του Άραπογιάννη ένα τάλλαρα για το ξέχωμα της άδερφής της. Αυτά κύρ Παπᾶ Πέτρο είναι και λέγονται βαναυσάντζες και παπαδιόστικες μπερμπαταίς, ενώ οι παπαδες έσα έσα δέν πρέπει να ήναι γερμανότες αλλά ο τύπος της άρετής. Τώρα συ είσαι ζυπνός παπᾶς και διδάχη δέν θέλεις, αλλά έσα έσα από την πολλή ζυπνάδα του είναι πού την παθένει τινάς κάμμια φορᾶ χιώτικα. Τᾶ άλλα άλλοτες.

Άπό

τους 150 μαθητάς του γυμνασίου του Περαιά προβιβάστηκαν μόνο το τέταρτον, άπό δε τους 60 της πρώτης τάξης μόνο 14. Τώρα γεννάται ζήτημα από πού και πού και πόθεν αútῆ ή μεγάλη άίσθησή. Μπας και ήθελν κολόετρο οι καθηγητάι; Όχι, διότι και ο γυμνασιάρχης Κρέμος, αν και κου-

τοφέρην λίγο είναι όμως τιμιότατος. Δύο λοιπόν συμπεράσματα μās έρχονται στο κλούβιο μας το κεφαλι, ή ότι όλοι οι μαθηταί του γυμνασίου του Περαιά είναι τέρατα βλακειάς και άνάξια πάσης μαθήσεως, πράγμα πού είναι λίγο δύσκολο να το πιστέψη τινάς, ή ότι οι καθηγητάδες τους είναι κούτσουρα δαυλιᾶ καυμένη, και δέν τους έμαθον τίποτα.

Κι αυτό το δεύτερο είναι. Έχεις εκείνον τον φίλο Δραγάτη πού χάθηκε με της άρχαιολογιάς του, έχεις πάλι τον Κρέμο πού χάθηκε με της στρατιωτικῆς στολαίς των μαθητών και τους στρατιωτικούς περιπάτους, τώρα άπ' αútους τους δυο ξυλοζύφους μπορούμε να συμπεράνωμε τί ταμπάκο φουμάρουν και οι άλλοι.

Τό βεβαιον είναι ότι όλος ο Περαιάς είναι καταρourkeισμένος εναντίον του Κρέμου, και φόβος είναι μήπως κανέναν τον κάνη εν Ιορδάνη βαπτίζομενος ο Κύριος στη βασιλική άποβάθρα, το καλό είναι πού είναι και ρυχᾶ και δέν έχει φόβο. Τέλος πάντων αútῆ ή άυστηροκουταμάρα του κ. Κρέμου, να πάρη τόσους σπουδαστάς στο λαιμό του, είναι πάλι από της άγραφῆς κουταμαράς του και ή σφραγίδα δωρεᾶς όλων των περασμένων του. Ο Θεός ως τον έλεήση.

Ο φίλος

κουρέας κ. Φιλιππίδης ήτανε πάλι προχτές στα κέρια του και μου ειπε :

- Λες πός δέν γράφεις άτομικά και μ' όλα ταύτα με έχεις έμένα περασμένο τόσαις φοραίς.
- Μά είναι χωρατά.
- Δέν ξέρω γώ χωρατά, άμα πού είναι άτομικά χωρατά δέν είναι.

Έκείνω

πού μās γράφετε για τον Καστρονήτη τον Δημήτρι άπό τον Περαιά τον έρχιμαστόρα των μαραγκών, δέν γράφονται, είναι καθαρά άτομικά και μοχθηρά να τα λέμε παστρικά.

Πρός

τον Σ. Μ. Σ Μά είπαμε στίχοι στον Παλιάνθρωπο δέν τυπώνονται. Έμεις έχουμε χιλιάς επιστολαίς των γραμμάτων άξεβούλωτες ακόμα, πού έχουν τόσα παράπονα πολιτών μέσα και θα γεμίσωμε το φύλλο με πεντακόσους στίχους δικούς σου; Δέν χωρούν άδερφε, αν και ήναι καλοί.

Λόγος

έξετάσιων, έκφωνηθείς στη Σμύρνη εις το σχολείο των άρσενικών άγοριών της συνοικίας του άγίου Δημητρίου άπό τον μπουφοδάσκαλο Ευστράτιον πού το παράνομά του ζέχασαν να μās το γράψουν. Ίδου τον σας.

«Κύριοι φιλόμουση δήγοις. Την ήμεραν ταύτην πανηγυριστέον δει των παιδων χορόν άγόντων.

Και την μεν των παιδων εξέτασιον ενταύθα κείται, αλλά τι να σας κάνω πού μου δίνετε λίγο μισθό, ένας δε δάσκαλος πού δέν τρέφεται να χαντρύνη καλᾶ, άδύνατόν έστιν γράμματα τοις παισι μαθείν. Έχω ανάγκη να μου διορίση ή κοινότης και ένα βοηθό για να κοιμούμαι λίγο το μεσημέρι σαν άνθρωπος κ' έγώ.

Τούτων ούν λεχθέντων ύπερ της εκπαιδεύσεως των βλασταριών της νεότητος και του άνθου της πατρίδας, άγατε παιάδες έλλήνων, και άνδρες ούν γυναικι εις τα μαθήματα.»

Και πρώτον. Βρε συ, αϊ ού, έσένα λέω, έσένα βρε στραβό γκαγιαρέ, πού κανεις πός δέν άκούς, εύχα δέω να εξεταστής. Θαρρώ πός τον κύρ δάσκαλο αútόν τον άδικά ή κυβέρνησις να μην τον φέρη έδω για να τον διορίση διευθυντή του πρωτόπιου σχολείου των δημοδιδασκαλιών. Ούζω. Φτού σου μασαρά.

Άπό

τον Βόλο μās γράφουν ως έξής: Κύριε συντάχτη χαιρε (ευχαριστώ και σείς όμοίως). Βρε άδερφε δέν ρίχνεις και μια ματιᾶ έδω στο Βόλο, (άμ' άπό πού να σας την ρίξη πού μās χωρίζουν όρη και βουνά, θαλασσας και πελάγη), πού μās σπάζει ή θερμη, (θερμη μονόχα; άφου δέν σας έσπασε άκουμη ή χολέρα), άπό της ακαθαρσίας πού είναι στο γύρο του φρουρίου, (και σάματος μέσα πάτε πιο καλᾶ από καθαριότης), και πνε να πεθάνουν τα παιδιά και ή γυναίκες μας, (για της γυναικῆς σας δέν το παρακαλάτε), και δέν μās μέλει τίποτα άλλο πού τώρα με τον Ιούλιο και με τον Αύγουστο θα ξεφυτρώση άπό τον Βόλο ή χολέρα, (τι λέτε άδερφοι θέλετε να μās πάρετε την δόξα, όχι, δέν το παραδεχόμαστε, έδω θα πρωτοέσθη και σας την στελνωμε τηλεγραφικώς), τον κειρό πού ήθε ο βασιληᾶς έκανν ψεύτικες καθαριότητες, (το κάναν για κοροΐδια για να νομίση πός ή πολιτεία σας είναι καθαρη), και βασισαζαν μόνον μια ώρα, τώρα έλα να δῆς (άστε να γίνη πρώτα ο σιδηρόδρομος Λαμίας Βόλου και έρχομαι), βαθράκους σαν γαδάρους μέσα στα πράσινα νερά. (Σάν πολυ τους μεγαλώσατε, δέν κάνει να τους κάνωμε έσα με μεγάλες χελώνες, για έργαται και λίγο πιστευτό).

Όλοι οι φονκαράδες κάτοικοι του Κάστρου. Έχουν και όπογραφές.

Υ. Γ. Ήπιαμε και πέντε οκάδες κρασί εις ύγειαν σου. Σημ. Παλ. Μπορείτε να πῆτε και δεκαπέντε, σώνει έγώ να μη πληρώνω. Τώρα, άδερφοι όμογενοίς και όμόφυλοι τί θέλετε γώ να σας πώ; Έγώ γκάρζα πός αútος ο δήμαρχός σας είναι ένα ζώον, σείς όμως τον πήρατε για όμοιον σας και τον ξαναβαγάνατε δήμαρχο. Αυτός κακομοίριδες έχει σκοπό να σας πεθάνη όλους άπό λιμική, άφου σας έχει στουμομένα στη θερμη, ένα μόνο πράγμα μισρω με το κλούβιο μου το κεφαλι να σας συμβουλέψω. Μπορείτε να τον ξεμοναχιάσετε κάμμια νυχτιᾶ και να τον φωντάρετε στο μώλο να μολώση κάμποσαις και κει λέραις πού ύπαρχουν; Πρέπει, φίλοι μου, να το έχη το σκαί το ανθρώπου και μάλιστα εκείνου πού έχει μια άρχη, να θεωρᾶ τον συμφέρον των πολιτών άνωτερο άπό το δικό του, διότι εκείνος πού κυττάζει το δικό του το συμφέρο και παραμελᾶ το γενικόν συμφέρον είναι τέρας, όπως ειπε και ο Σφοκλῆς.

Και τέτοιος είναι ο δήμαρχός σας.

Σπουδαζον.

Ο κύριος Σταμάτιος Κρουζῆ εκ Καρύστου ήτον με τον πλοίαρχον Κονάχον λοιπόν αútος έφυγεν από το πλοϊον αútου και έπήγε με άλλο πλοϊον.

Σημ. Παλιανθρώπου. Τι λες βρε άδερφε, παλχωσες; Να πάρη ο διάβολος τον κακοβούλη σου και αν καταλαβαινωμε τι θέλης να μās πῆς; Μά όλα οι θεοπάλαβοι εις την έγκεφαλῆν μου θα ξεσπάτε καλοκαιριζτικο καιρό;

Πρός

τους φυλακωμένους Γ. Αύγερινόπουλον και Α. Σκουρφα. Ο Ντούλας ο Στουρνάρας είναι φίλος μου και ενεργᾶ διᾶ την ύπόθεσίς σας. Νενοήκατε; Δέν είναι δε και ύπουργός.

Άλλο σπουδαζον.

Κύριον κυρ Συντάχτην Ιωάννην Παλιάνθρωπον. «Η άροστη Αποτό Πολυτικῆν Νοσοκομίαν εχουε παράπομα Απο τον Διεθνήτη του Καταστήματος, μās επέθανε αμορε Άδερφε εχομε Ακατάπανστα, Πάστα, Σούπα, πάστα σούπα, σούπατου και ξερόν του τέτοιου διευθυντην πού εχομε αμās επέθανε, πές του να μας φτεᾶσι και με κολοκίθια, φασούλια, αλα τυῦ κατέθη μια κουταμαρα και λει πός εβλάφτουε αλα διατι εις τα στρατιοτικα νοσοκόμια δινοντε. Παρακαλοῦμαι όλα ει άροστι τον κίρηον Αδεφάτον οπος αΑλαξουν την τραφήν μας επέθανε.» Ολι η άροστος της Απέλιπιδας ελιπιδας, δέν γνωρίζομε Καλαᾶ γράματα διορθώνς κύριε Συνάχτη.

Σ. Παλ. Βρε άδερφοι τι να τα διορθώσωμε πού είναι όλα άδιόρθωτα. Έσείς πάλι σαν να βρίσκεστε στο σπίτι του πατέρα σας θέλετε κρέας με κολοκυθάκια, δέν λέτε πός σας δίνουν και αútῆ την νεροσούπα μόνο φωνάζετε, πρέπει δε να ζήρετε, πός βγήκε διάταγμα από τον Σηλυβριώτη, όσοι δέν πεθάνετε από την άρρώστια πού έχετε να πεθάνετε από την πείνα και σουποφαγία νερόβραστη δυναμοτική.

Άπό

την Σαλαμίνα μās γράφουν σε κοντολογία τάδε: Κύριε Συντάχτη, θα έρθουν αútου δυο ναυτικοί να σου κάνουν παράπονα εναντίον μου ότι τάχα τους χρωστᾶ, σε παρακαλᾶ άμα πού εθουν να τους τσακώσης και τους πάρης τα ρούχα πού φορονοδιότι είναι δικᾶ μου ως και το πανταλόνι του άλλουτου.» Υπάρχουν και τα όνομάτα τους.

Σ. Παλ. Έδω είναι πού τα καταφέραμε ακούρα. Μά άδερφε, τι μ' έκανες έμένα λαποδύτη να ξεγυμνώσω τους ανθρώπους; Με ρώτησε κι' όλας αν δύναμζι; Έλα, κύριε ήμῶν Ιησού Χριστέ και κύριε των δυνάμεων σῶσον ήμās.

Ένας

Άλλος πάλι μās γράζει να προσέχουν όσοι δίνουν άσπρόρουχα εις την Ουρανία Μαρούλικου πού είναι άπέναντι εις το ξενοδοχείον της Πετρούπολις, διότι πέρνει άκριβᾶ και ως την επαιναᾶ και ο Ραμπαγᾶς. Στο Θεό σας τώρα είναι πράγματα για να γράφονται αútᾶ;

Άπό

το Αγίο μās γράφουν να πούμε λέει του Παπαγιάννη να συμβουλέψη τα κορίτσα του να μη πειράζουν τον κόσμο διότι είναι της ντροπῆς. Πολύ καλᾶ, λοιπον ως τα συμβουλεύση. Όχι άδερφε, δέν μās άφίνετε κάτω με της άηδίας σας.

Κυρία

έταιρία της άρχαιολογίας πρέπει να μεταβληθῆ το όνομά σου εις έταιρία βρωμίας. Να εκεί στον δρόμο του Έρχθεῦ πού είναι το Πρωτανειόν εινε άπειριχίσιτο, και κατάντησενά γίνη γενικόν Πρωτανειόν παντός Νικολῆ, ώστε οι γείτονες όχι μόνο από τη βρώμα, δέν μπορούν ν' άνοιζουν τα παράθυρά τους, αλλά διότι και αν τα άνοιζουν έχουν πανοράματα.

Πρέπει λοιπόν να περιτοχιστῆ αútό Πρωτανειόν της πάσης μαγαρισᾶς και άχρειότητος. Παρᾶδες δόξα τῷ Θεῷ έχετε, τι λοιπόν μās σκάφτετε λάκκους και τους άφίνετε έπειτα άποθῆκες ακαθαρσίας και κακοθείας;

Κύριε Διευθυντή, στο καθήκόν σου, να περιτριγυρίσης με τοίχο αútό το Πρωτανειόν και να γυρέλης από την κυριαν άρχαιολογικῆν έταιριαν τον παρᾶ. Σηκῶνε ή ράχη της.

Κύριε Άθανάσιε

Ρωμαᾶς πού είσαι στον Περαιά, σου γράφουν με ύπογραφή ότι γυρίζεις τους δρόμους και πειράζεις τα κορίτσα, και ότι άφου σ' έσπασαν έπιηκῶς προχτές στο ζύλο, έχουν άπόρασι να σου κόψουν και ένα κομμάτι αútου και μύτης αν εξακολουθήσης τον ίδιο δρόμο τον στραβό πού ακολουθᾶς..

Πρέπει κύριε να ζήρης ότι σε όλη την Εύρωπη ή προστασία των γυναικῶν είναι έσα έσα άναταθειμένη στους άνδρας. Στην Αμερικῆ λόγω χάριν μέσα στους δρόμους όταν ήναι πληθυσμός πολλῆς καθίζουν οι ξένοι άνδρες της ξέναις γυναίκες άπάνω στα γόνατά τους. Οτι στην Άγγλία ο άνδρας δέν σηκῶνε μάτια να δῆ τη γυναίκα, ουτι στη Γαλλία άμα πού περάσουν τα μεσάνυχτα καμμιᾶ γυναίκα δέν μπορεί να βγῆ δέω χωρις καθαλιέρο γιατί την πιάνει ή αστρονομία, ως ήναι και βασίλισσα.

Βλέπετε λοιπόν τι προστασία έχουν ή γυναίκες στην Εύρωπη; Και όχι μόνο αútό, αλλά και κάθε πολιτής πού δῆ να προσβληθῆ μια έση γυναίκα από έναν όποιον δήποτε πέρνει το μέρος της και την ύπερασπίζεται μέχρι θανάτου ζωῆς.

Πικρατήρησα δε ένα άξιοθαύμαστο πράγμα από τα χι-

λιάνεις γράμματα πού έχω στά χέρια μου, ότι όλοι οι πολίτες παραπονούνται έναντίον μερικών φαύλων πού θέλουν νά πειραζούν με λόγια τά κορίτσα, τούτο είναι μία απόδειξις, ότι ακόμα φροντίζουμε πάρα πολύ για την τιμή μας, και έστώντας με τού να μίν έχωμε κανένα μέσο υπερασπίσεως καταστήσαμε νά καταφεύγωμε στην έφημεριδογραφία, γιατί ό σκοπός αυτής είναι ίσα ίσα ή ήθικοποίησης. Ός προς έμένα δέν μπορώ νά καταλάβω τί καταλαβένετε πειραζοντας με λόγια τά κορίτσα. Μ' αυτά δε τά λόγια σας τίποτα άλλο δέν αποδείχνετε παρά την καθαρή κακοήθειά σας.

Αφείς Ηορασκευαΐδου πεζοδρόμου από Λάρισα. Σμύρνη.

Μά είναι πλέον ανυπόφορες, έδώ στη γειτονειά μας της Κουρμαδιαίς. Κάθε βράδυ μαζεύονται χιλιαίς σε μιανής φιλιναδας των τού σπίτι και άρχίζουν τάτραγούδια πού χαλούν τόν κόσμο και αυτό βαστά ίσα με δυό ώραις ύστερα από τά μεσάνυχτα, και κάμμιά φορά (και αυτό είναι τού κούδικου), για νά διώξουν τούς ψύλλους από τά βρακοπόδια σηκώνουν τά φουστανια τους ώς τά γόνατα και τά τεινάζουν και αυτό μπροστά στους γιαβοκλυδές των.

Αναχώρισις χρυσογαδάρων.

Δέν μας νοιάζει γι' αυτό, αλλά επειδή είναι από τά δικά μας κορίτσα, και δέν θέλομε νά τά εκθέσωμε, αλλά πάλι, άδερφέ δέν μας άφίνουν νά κοιμηθούμε ήσυχα έπειτα άνθρωποι είμαστε και μεις και δέν μπορούμε νά βλέπωμε τά παράξενα. Έσένα έδώ σ' αγαπούν πολύ ή γυναίκες, μίλα τες λοιπόν μπάς και σ' ακούσουν, γιατί από μας δέν έχουν συμπληρό.

Σημ. Πα.λ. 'Α κυρία κορίτσα όλα κι' όλα, αλλά έτσι νά σηκώνετε τά φουστάνια σας νά ξεψυλλίζεστε, είναι μία άδιαντροπιά πού δέν τήνκάνουν ούτε τής τελευταίας τάξις ή γυναίκες. 'Αν θέλετε νά δείχνετε τής γάμπαις σας, φορέσετε φουστανέλλαις και βγήτε έξω. Τέλος πάντων αυτή ή Συμριναϊκή έλευθερία τού σηκοφουστανιασματος παρακαλούμεν νά πάψη, γιατί αν τώρα σάς τά γράφω άλαφρά, θά αναγκαστώ νά σας ξεφοράρω τά ονόματά σας και θά σας βάνη όλη ή Σμύρνη στο γάδαρο καβάλα και δέν θά μπορείτε νά ξεμυτίσετε από τής πόρτες σας. Μπα χαράς στην άδιαντροπιά σας κορίτσα πράγματα.

Πρός

τόν κ. έκείνο πού μας ρωτά αν υπάρχουν έδώ έφημερίδες νά δέχωνται άρθρα για την άγγλική διοίκηση τής Κύπρου σε γαλλική γλώσσα τού άπαντούμε. ότι αν θέλη νά δημοσιεύωνται γαλλικά νά πάη στην ντόπιαις γαλλικαίς έφημερίδες αν δέ πάλι θέλη νά μεταφραζωνται ως πάη στην ελληνικαίς, πόσα δέ θά τού γυρέψουν ως παρατήρηση στους όρους πού έχουν όλαις άπάνω γραμμένες. Για τσάμπα ως μίν έλπίζη, διότι μόνο εγώ είμαι κουτός πού τά τυπάνω όλα τσάμπα και βρίσκω και τόν μελά μευ με ξέναις έννοιαις.

Θέατρον "Αντρού Νομφών όπου μελούν χωρίς νά μελούν.

Είς την

γειτονειά τού Γερανιού και άντικρύ στο σπίτι τού δήμαρχου Σούτσου όπου υπάρχει τού οικόπεδο τού μακαρίτη Σκουζέ, από 'δω και ένα χρόνο έρριξε ό μακαρίτης πέτρες στο πεζοδρόμιο και έφραξε τόν δρόμο ό όποιος πλέον από τής πέτρες και τήν σκόνη κατάντησε άδιάβατος. Τώρα λοιπόν τί περιμένετε σεΐς τά παιδιά τού Σκουζέ νά σηκωθή ό μακαρίτης νά παστρέψη τής πέτρες; Λοιπόν παρακαλάστε από μέρος όλων των γειτόνων νά λάβετε πρόνοια τού πράγμα διότι ύποφέρουν και είναι πολύ δυσχεραστημένο.

Όλοι οι γείτονες και ιδιοκτήται.

Σημ. Πα.λ. 'Α, κύριοι Σκουζέ, σεΐς μιλιουνιστι άνθρωποι καταδέχεστε ν' ακούτε τέτοια παράπονα; Στείλετε λοιπόν άνθρωπους νά σηκώσουν τής πέτρες έτσι νά συχωρεθί ή φυχή τού πατέρα σας πού σας άφησε έτοιμη τόση περιουσία. 'Επειτα θέλω νά ικανοποιήσετε και τήν φιλοτιμία μου, για νά μή λέν, —Νά αν και τούγραψε ό Παληάνθρωπος, τίποτα δέν έκανε. 'Επειτο πρέπει νά συλλογίζεστε πως τού χρόνου τέτοιον καιρόν θά έχωμε έκλογαίς και. . . . τότε τά ξεκαθαρίζομε στο άσπρο και στο μαύρο.

Πώς κοιμούνται στο θέατρο τού Φαλήρου ή φιλόμουσαι χρυσογαδάρινες.

Είδοποιήσις

Όσοι έχετε γράψει εις τού λαχείον ενός όπλου δίκανου και ενός λιθόρθερ τήν Κυριακήν ώραν 6 μ. μ. 8 τρ. μηνός βγένευν έξωθεν τού καφενείου Καλαμιώτη.